

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 49 - גיליון "האזינו" – יב' תשרי תשפ"ב, 18 לספטמבר 2021)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "האזינו" - גליון סוכות – בין חנוכה לסוכות

המערכון "השליח בבנק" של יוסי בנאי בביצוע שלישיית הגשש החיוור, מספר על ברוך, המבקש להתקבל לתפקיד שליח בבנק. מנהל הבנק ועוזרו, מנהלים איתו משא ומתן על שכרו ומסרבים לשלם לו את מה שהוא מבקש. אולם, הם מציעים לו תוספות פיקטיביות כגון: תקציב לקניית ספרות מקצועית (אף שהוא אינו יודע לקרוא), תשלום עבור החזקת מכונת (אף שהוא מבצע את השליחויות באופניים) ועוד.

ואז, השליח המועמד לתפקיד, מסכם את המשא ומתן במילים: **"הכל זה כאילו, יענו ישראל בלוף"**.

בימים אלה, כולנו עוסקים בבנית סוכה לשם מצוות החג. סוכה נאה, עם דפנות וסכך לצל, וגם קישוטים ונוי סוכה...

אולם, תלמידי הדף היומי שסיימו לאחרונה את מסכת סוכה, למדו לדעת כי הסוכה יכולה להיות מבנה שעיקרו "תיאורטי" - וְיִרְטוּאֲלִי, שבו **"הפרוץ מרובה על העומד"**.

לדוגמה: ניתן לבנות דופן מ-קנים או חבלים הרחוקים כ- 20 ס"מ זה מזה. ובכל זאת, למרות הרווח והפסק האוויר, ההלכה רואה זאת כמחיצה הלכתית מלאה ושלמה. וזאת מכוחו של **דין "לבוד"** (לבוד – מחובר ומהודק), שמקורו ה"הלכה למשה מסיני" ובצידו דינים נוספים דומים, היוצרים "חיבורים וירטואליים" בין חלקי הסוכה והופכים מבנה דל ופרוץ, לסוכה הלכתית כשרה.

האם זהו ישראל בלוף?! (בלוף – שקר ורמיה).

האם אנחנו עושים סוכה ב"כאילו"?!

לא ולא! בדיוק להיפך!

בחג הסוכות אנחנו יוצאים מן הבית שלנו, מן המבצר שלנו והולכים לגור בסוכה רעועה... וזאת דוקא לאחר ימי הקציר והאסיף בהם האוצרות והמרתפים התמלאו כל טוב והישיבה בבית המלא כל טוב, ממלאת אותנו תחושה של בטחון.

ומה המסר? המבצר האמיתי הוא לא הבית והרכוש, אלא הבטחון בקב"ה, כפי שראינו וחוינו ביציאת מצרים.

וככל שהסוכה רעועה יותר, כך השיעור והלקח שנפיק מן הישיבה בסוכה, גדול יותר. כך נבין שאנחנו לא יושבים אפילו בצל הסוכה, אלא ב"צילו" של הקב"ה. ב"צילא דמהמנותא" – בצל האמונה (כלשון הזוהר על הסוכה). ואת הלקח הזה עלינו לקחת מסוכות אל כל יום ויום בחיינו...

בשנת 1969 ביקרה נעמי שמר בקו המעוזים במדבר סיני, על שפת תעלת סואץ, בימים הקשים של מלחמת ההתשה. ביקרה והתרשמה וכתבה את השיר **שְׁבַחֵי מְעוֹז**. שיר המתאר כיצד המעוז מגן על חיילי צה"ל מפני מבקשי נפשם.

”נקודה טובה” – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

במהלך הביקור סיפרו לה החיילים כי הם הקימו חנוכיית ענק מתרמילי פגזים, ממש אל מול התעלה. וערב ערב הם מדליקים שלהבות גדולות מול פני המצרים, ושרים בקולי קולות ”מעוז צור”. ”שישמעו עד מעבר לתעלה”, אמרו. וכך, כתוצאה מן הסיפור הזה, ביססה נעמי שמר את שירה **שבחי מעוז**, על הפיוט ”מעוז צור” של חג החנוכה וזו השורה הפותחת של שירה:

מעוז צור ישועתי, מבצר עקש וקשח...

וכך, בעוד שעם ישראל רואה בקב”ה את מקור ישועתו ועוזו, מציין השיר דווקא את **המעוז** - את הבונקר והמבצר הפיזי העיקש והקישח, כמקור הישועה.

המקור של לשון הפיוט **מעוז צור**, נמצא בתפילתו של דוד המלך בתהלים. תפילה בה הוא אומר: אלוקי ”היה לי (אתה) **לצור מעוז**, לְבֵית מְצוּדוֹת (מבצר) לְהוֹשִׁיעֵנִי” (לא, ג). ריבונו של עולם, אנא, תהיה אתה צורי, מעוזי ומושיעי.

והדברים חוברים לפסוק נוסף (מיני רבים) בתהלים. פסוק שהינו חלק מדברי ההודיה שנשא דוד המלך לקב”ה, ביום הצלתו מרדיפתו של שאול: ”ה’ (אתה הוא) סִלְעֵי וּמְצוּדָתֵי וּמְפִלְטֵי אֱלֵי צוּרֵי אֲחִיסָה בּוֹ מְגִנֵי וְקָרְןִי יִשְׁעֵי מְשַׁנְּבִי” (תהלים יח, ג).

הקב”ה הוא המצודה והמבצר האמיתי שלי, אומר דוד המלך. ובצילו אני חוסה.

אמנם, חובה עלינו להתכונן למלחמה, להצטייד, לבנות מוצבים ולהתאמן, אך שומה עלינו לזכור כי בצד החובה שלנו להכין את כלי המלחמה, התשועה וההצלחה היא אלוקית – בסייעתא דשמיא, כדבריו של שלמה המלך: ”סוס מוכן ליום מִלְחָמָה וּל-ה’ הַתְּשׁוּעָה” (משלי כא, לא).

ומצוות הסוכה (הרעועה...), נועדה ללמד אותנו את מצוות הבטחון בקב”ה.

נפגש אי”ה שוב בגליון פרשת בראשית...

הכרכת שבת טובה, שנה טובה וחג שמח
אשה רואה

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון ”נקודה טובה”: http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ”ל. **אהבת? הפץ בין חבריך.**